



گزینه دیگری برای تحریم ایران وجود ندارد

رابرت اوبراین، مشاور امنیت ملی دونالد ترامپ گفت؛ ایالات متحده گزینه دیگری برای اعمال تحریم‌های جدید علیه ایران ندارد.

به گزارش مهر، اوبراین که با خبرنگاران صحبت می‌کرد، در پاسخ به سـوالی درباره موضع آمریکا درـباره ادعاها در خصوص دخالت ایران و روسیه در

گفت‌وگو با محمدرضا باهنر درباره شرایط سیاسی کشور و عملکرد دولت و مجلس

برخی مسوولان کار را زمین گذاشته‌اند



عکس: جانش هماوانی / جام جم

❖ محمدرضا باهنر یکی از باسابقه‌ترین چهره‌های سیاسی به لحاظ حضور در مجلس شورای اسلامی است. او همچنین همواره به عنوان یک فعال حزبی شناخته شده و هم‌زمان با دبیرکلی جامعه اسلامی مهندسین، ریاست جبهه پیروان خط امام و رهبری را نیز در سال‌های اخیر بر عهده دارد. باهنر با وجود اینکه به لحاظ صف‌بندی سیاسی در جبهه اصولگرایان قرار می‌گیرد اما همواره سعی کرده مواضعی میانه داشته باشد. جام‌جم در گفت‌وگویی با باهنر از او درباره مسائل مختلف کشور از عملکرد دولت و مجلس گرفته تا انتخابات ریاست‌جمهوری آینده و …… پرسیده است. دبیر کل جامعه اسلامی مهندسین، قضاوت در مورد عملکرد مجلس یازدهم را زود می‌داند اما این نگرانی را دارد که این دوره از مجلس شورای اسلامی با توجه به حضور تعداد بالایی از نمایندگان دوراولی، در تشخیص چارچوب تکالیف و وظایف در بعضی جاها دچار مشکل شود و نتواند امکانات موجود کشور را درست حدس بزند. وی همچنین درباره مشکلات فعلی کشور معتقد است اگرچه نباید نقش تحریم‌ها را نادیده گرفت اما نیمی از مشکلات، ریشه داخلی دارد. او عملکرد دولت روحانی را در مجموع موفق نمی‌داند.

❖ شما معمولاً در موضع‌گیری‌هایتان درباره عملکرد دولت سعی کرده‌اید موضع میانه‌ای داشته باشید. در شرایط فعلی نظر شما درباره عملکرد دولت چیست؟ چه مقدار از مشکلات فعلی را به دلیل سیاست‌ها و اقدامات دولت می‌دانید؟

مشکلاتی که داریم متنوع و متعدد است. بسیاری از مشکلات معلول است. علت‌هایی که مشکلات را به‌وجود آورده، به چند دسته تقسیم می‌شود. یکی از علت‌ها ساختاری است. مشکلات را بعد از ۴۰ سال در برخی از ساختارها باید تجدیدنظر کنیم. برخی از علت‌ها هم رویکردی و برخی دیگر عملکردی است. مثلاً امروز صحبت از گرانی خودرو، طلا، مسکن، اقلام ضروری و… است. علت همه این گرانی‌ها یک کلمه است و آن هم ارزان شدن پول ملی است. دلایل ارزان شدن پول ملی هم متنوع است. افزایش نقدینگی، مشکلات سیستم بانکی، کم‌بودن تولید به نسبت مصرف، وابستگی اقتصاد به نفت و….

درباره این‌که چه مقدار از این مشکلات به دولت برمی‌گردد، باید گفت که یکسری عوامل درون‌زا و برخی دیگر برون‌زا است. متأسفانه در این رابطه هم افراط و فریطه‌های زیادی داریم. برخی می‌گویند همه مشکلات کشور ناشی از تحریم آمریکاست. واقع قضیه این حرف غلطی است. برخی هم می‌گویند که تحریم‌های ظالمانه آمریکا هیچ اثری روی اقتصاد ما ندارد. آن هم حرف بی‌ربطی است. البته برخی از تهدیدات می‌توانند تبدیل به فرصت شود و باید از آنها استفاده کرد. مثلاً رهبر انقلاب یک جایی گفتند که تحریم نفت و تحریم خرید آن ما را وادار می‌کند و باید به این صرافت بیفتیم که کم‌کم بودجه عمومی دولت را از نفت بی‌نیاز کنیم. البته طبعاً فشارهایی هم وارد می‌شود. اگر بخواهم براساس تحقیقات میدانی که انجام داده‌ام حرف بزنم، باید بگویم که در زمان دولت آقای احمدی‌نژاد عنوان

❖ شما از مدافعان برجام بودید. آیا هنوز هم از آن دفاع می‌کنید؟

برجام نقاط مثبت و منفی دارد. در این توافق یکسری گل‌هایی زدیم و یکسری گل‌هایی هم خوردیم. به هر صورت زمانی که رهبری عنوان کردند که دولت می‌تواند وارد یک نرمش قهرمانانه شود، مذاکراتی طولانی با کشورها ۵+۱ پی گرفته شد. واقع قضیه این‌که دیپلمات‌های ما هم جنگ حسابی کردند و در نهایت این تلاش‌ها به برجام رسید. این‌که توقع مقام معظم رهبری و مسؤولان دلسوز نظام در برجام برآورده شد؟ هرگز. درباره این‌که اگر برجام امضا نمی‌شد، ما چه شرایطی داشتیم هم نمی‌توانیم حرف بزنیم، چون امکان وقوع آن نبود. رهبری هم اشاره داشتند که به تعهدات غربی‌ها هیچ اعتمادی نیست. اما به هر صورت وقتی برجام امضا شد، مقدار زیادی از تحریم‌ها برداشته شد. به اردیبهشت ۹۷ که رسیدیم، ترامپ یکجانبه از برجام خارج شد. یک سوال هم اینجا مطرح می‌شود که الان در وضعیت فعلی که قرار داریم، آیا برجام را باید امضا می‌کردیم یا خیر؟ اخیراً از همین برجام یک استفاده سیاسی و دیپلماسی در سطح دنیا کردیم و تقریباً به اتفاق همه دنیا درباره تحریم تسلیحاتی به نفع ما رای دادند. برجام در این زمینه در حوزه سازمان ملل، شورای امنیت و… به ما کمک کرد و آمریکا هر کجا که رفت از تحریم تسلیحاتی علیه ما را تمدید کند، سرش به سنگ خورد. از این روز نظرات یک‌طرفه‌ای را که می‌گوید برجام همه‌اش

❖ شما از مدافعان برجام بودید. آیا هنوز هم از آن دفاع می‌کنید؟

برجام نقاط مثبت و منفی دارد. در این توافق یکسری گل‌هایی زدیم و یکسری گل‌هایی هم خوردیم. به هر صورت زمانی که رهبری عنوان کردند که دولت می‌تواند وارد یک نرمش قهرمانانه شود، مذاکراتی طولانی با کشورها ۵+۱ پی گرفته شد. واقع قضیه این‌که دیپلمات‌های ما هم جنگ حسابی کردند و در نهایت این تلاش‌ها به برجام رسید. این‌که توقع مقام معظم رهبری و مسؤولان دلسوز نظام در برجام برآورده شد؟ هرگز. درباره این‌که اگر برجام امضا نمی‌شد، ما چه شرایطی داشتیم هم نمی‌توانیم حرف بزنیم، چون امکان وقوع آن نبود. رهبری هم اشاره داشتند که به تعهدات غربی‌ها هیچ اعتمادی نیست. اما به هر صورت وقتی برجام امضا شد، مقدار زیادی از تحریم‌ها برداشته شد. به اردیبهشت ۹۷ که رسیدیم، ترامپ یکجانبه از برجام خارج شد. یک سوال هم اینجا مطرح می‌شود که الان در وضعیت فعلی که قرار داریم، آیا برجام را باید امضا می‌کردیم یا خیر؟ اخیراً از همین برجام یک استفاده سیاسی و دیپلماسی در سطح دنیا کردیم و تقریباً به اتفاق همه دنیا درباره تحریم تسلیحاتی به نفع ما رای دادند. برجام در این زمینه در حوزه سازمان ملل، شورای امنیت و… به ما کمک کرد و آمریکا هر کجا که رفت از تحریم تسلیحاتی علیه ما را تمدید کند، سرش به سنگ خورد. از این روز نظرات یک‌طرفه‌ای را که می‌گوید برجام همه‌اش

❖ به عملکرد دولت روحانی چه نمره‌ای می‌دهید؟ هم نمره کلی و هم در بخش‌های مختلف سیاست خارجی، اقتصاد و فرهنگ؟

دانش‌آموزان را زمانی می‌توانند با هم مقایسه کنند که در یک محیط متناظر رشد کرده باشند. ما هرگز یک دانش‌آموزی که در یک مدرسه سطح بالای در تهران درس خوانده را با یک دانش‌آموزی که در مدرسه معمولی در کرمان درس می‌خواند، نمی‌توانیم مقایسه کنیم. دولت‌های مختلف متأثر از عوامل درونی و محیطی هستند. برخی می‌گویند دولت آقای روحانی از دولت‌های بدشانس کشور است. سنگین‌ترین تحریم‌ها در زمان دولت فعلی رخ داده است. حوادثی متعددی مثل سیل، زلزله، کرونا و… در زمان این دولت روی داده است. البته هیچ‌کدام از این موارد دولت را مبرا نمی‌کند. بالاخره دولت یک‌سری اقداماتی انجام می‌دهد که نمود عینی آن را ببینند و تصور نکنند دولت بی‌خیال است. اما اگر بخواهم قضاوت کنم در مجموع دولت آقای روحانی دولت موفقی نبود.

البته باز هم تاکید می‌کنم که نمی‌توان درباره دولت نهم و دهم و فعلی با یک

انتخابات ایالات متحده گفت؛ یکی از مشکلات ما با ایران و روسیه این است که در حال حاضر به قدری دو کشور را تحریم کرده‌ایم که کار چندان‌ی نمانده که انجام دهیم.

به گفته اوبراین، به‌رغم این موضوع، آمریکا در پی اقدامات بازدارنده بیشتر علیه

❖ حدود پنج ماه از عمر مجلس یازدهم می‌گذرد. به عنوان فردی که هفت دوره در مجلس حضور داشته‌اید، عملکرد این چندماه را چطور ارزیابی می‌کنید؟ آیا به نظر شما نمایندگان این دوره در مسیر درستی در حال حرکت هستند و به قول معروف فرمان را درست گرفته‌اند؟

درمجموع مجلس نسبتاً کم‌حاشیه عمل کرده، گرچه در بعضی از انتخاب‌ها و انتصاب‌ها حرف و حدیث‌هایی بود که البته همیشه هم بوده، اما به هر حال نمایندگانی که منصوب شدند، مورد اعتماد مجلس قرار گرفتند. در رابطه با مسائل جاری و سیاسی کشور، در یکی دو مورد قبل از شکل‌گیری مجلس حرف و حدیث‌هایی مطرح بود. مثلاً قبل از این‌که حتی مجلس شکل بگیرد، برخی از منتخبان مردم می‌گفتند که چرا به جای استیضاح وزیران، سراغ سوال از رئیس‌جمهوری یا طرح کفایت سیاسی او نرویم. تکاپوهایی هم شکل گرفت که کم‌کم آرام شد. معقندم مشکلات امروز مجلس با این نوع برخورد‌ها حل نمی‌شود و گرچه ممکن است باعث خنکی دل برخی شود، اما راه حل مشکلات کشور این نوع برخورد‌های تند و تیز نیست. بیانات رهبری در دیدار مجازی با نمایندگان هم مهم است و برداشت من این است که ایشان ضمن تعریف‌های بلند از نمایندگان مجلس و تاکید بر جوان بودن و انقلابی بودن آنها، به این مساله هم اشاره کردند که رئیس‌جمهوری ناپایان دوره‌اش رئیس‌جمهوری است و باید با او کار کرد. یکی دیگر از موضوعات حاشیه‌ای، حضور برخی از وزیران در صحن مجلس و بیان برخی از واژه‌های سخیف از سوی بعضی از نمایندگان نسبت به وزیران بود که حضرت آقا در آن دیدار مجازی گفتند که برخی از این واژه‌ها حرام شرعی است.

اگر با کسی اختلاف نظر داریم باید با استدلال و منطق با او صحبت کنیم. بالاخره جماعت نماینده هم باید بداند که عده زیادی از مردم حرف آنها را می‌شنوند و اگر می‌خواهند نظرات خود را نشر بدهند، باید خمیرمایه اظهارات مبتنی بر استدلال باشد. متأسفانه چندروز اخیر شنیدم که تعدادی از نمایندگان در حال جمع‌آوری امضا برای برخورد با رئیس‌جمهوری هستند. ممکن است حرف‌ها و نقدهایی دربارۀ عملکرد دولت و شخص رئیس‌جمهوری وجود داشته باشد اما باید توجه داشت که این نقدها را باید از مسیر دیگری پیگیری کرد. به بحث عملکرد مجلس یازدهم برگردیم. این مجلس از جهتی رکورد دار است، مثلاً دوسوم نمایندگان سابقه نمایندگی ندارند. یک نگرانی جدی دارم که امیدوارم به‌سرعت حل شود. نگرانی‌ام از این جهت است که تعدادی از این نمایندگان چارچوب تکالیف ووظایف خود را ننهند و امکانات موجود کشور را نتوانند درست‌حسب بسازند. امکان‌سنجی درست‌ی درباره کارهایی که می‌خواهد صورت بگیرد، در مراکز علمی و تخصصی و پژوهشی انجام نشده باشد و خلاصه دنبال آمال و آرزوهایی باشند که اینها یا اصولاً ممکن نیست یا در کوتاه‌مدت به دست نمی‌آید. مجلس یازدهم بالاخره طی یک سال آینده باید با دولت فعلی کار کند و بعد دو سال بعد باید با دولت جدیدی که روی کار می‌آید، همکاری داشته باشد. مجلس باید تنظیم‌کنند از فرصتی که دارد، حداکثر استفاده را ببرد و این مجال به هر عرصه‌رینگ

بوکس، دعوا و استیضاح تبدیل نشود. به‌نظم برگزاری جلسات با مراکز پژوهشی و نشست‌های علنی و غیرعلنی با وزیران و دقت در نوع تعاملات و طرح مباحث تخصصی و علمی، می‌تواند باعث استفاده بهتر مجلس و دولت از این فضا شود.

❖ از ابتدای مجلس یازدهم، تمرکز اصلی نمایندگان این نظارت است تا اگر ننگ‌ناری، به نظر شما دلیل این عدم تعادل در چیست؟ افراط در نظارت یا تقریب در تقنین؟

رهبر انقلاب تعبیر بلندی دارند و تاکید کردند که مجلس مسؤول تهیه نقشه راه است و دولت باید در این مسیر حرکت کند. نقشه راهی که تهیه می‌شود، باید عالمانه باشد و امکان‌سنجی شود. اگر مجلس نقشه راهی ترسیم کند که با نحوه حرکت دولت و متناسب با ظرفیت‌های آن متناسب نباشد، طبیعی است که قانون و اجرای آن بر زمین می‌ماند و مورد بد اجرایی یا فراموشی یا غفلت قرار می‌گیرد. زمانی با رئیس دولت قبلی شوخی می‌کردیم. او بعضی از وزرا را برکنار کرده بود و وقتی از او علت را پرسیدم، گفت که من می‌خواهم با سرعت ۱۴۰ کیلومتر بروم، اما اینها نمی‌توانند با این سرعت هماهنگ شوند. در پاسخ به او گفتم‌یک که خودت هم چقدر نداری با سرعت ۱۴۰کیلومتر بروی. به قول معروف سرعت‌ایمن در جاده‌های کشور بیش از صد کیلومتر نیست. رئیس‌جمهوری موقع حرکت باید متوجه باشد که نمی‌تواند برای ادامه مسیر با این سرعت براند. به خاطر این‌که بالاخره در طول مسیر ممکن است با دست‌انداز و چاله و خطر سقوط از دره و… مواجه شود و باید سرعت خود را متناسب با این شرایط تنظیم کند نه این‌که بدون توجه از ابتدای مسیر با همان سرعت حرکت کند. راهبری این مسیر حتماً باید با سرعت ایمن، همدفاز و پیوسته صورت گیرد. در بحث نظارت مواردی را در مجالس قبلی شاهد بودیم و من البته نمی‌خواهم الان درباره مجلس یازدهم قضاوت کنم. بعضی اوقات از ابزار نظارتی به‌جا استفاده نمی‌شود. مثلاً نمایندگانی از حضور استاندار در یک استانی خوش‌شان نمی‌آمد و به وزیر فشار می‌آوردند که او باید تغییر کند و وزیر هم نپذیرفت. خوب در چنین شرایطی نمایندگان که

❖ آیا گفت‌وگوها برای تعیین کاندیداهای نهایی اصولگرایان به شکل جدی شروع شده است؟ کاندیداهای احتمالی چه کسانی هستند؟ آیا احتمال دارد خدوتان هم جزو کاندیداها باشید؟

یکی از مسائل ساختاری که باید در کشور اصلاح شود مساله شکل‌گیری احزاب قدرتمند است. منظور از حزب هم حزبی است که در چارچوب قانون اساسی تشکیل شود و به معنای این نیست که فعالیت‌های ضدنظام داشته باشند. الان صد حزب داریم که البته احزاب کوچکی هستند. وقتی به انتخابات نزدیک می‌شویم عمده ان‌رژیمان صرف وحدت درون خدومان می‌شود. اصلاح‌طلبان هم همین مشکل مشابه را دارند. در این دوره هم تلاشمان این است به وحدت حداکثری برسیم. نکته دوم هم تعدد کاندیداهاست. همین الان هم توی رسانه‌ها بگردید با ۱۴ یا ۱۵ اسم در جریان اصولگرایی و به همین تعداد در جریان اصلاح‌طلبی مواجه می‌شوید. البته معمولاً در ایران دو ماه قبل از انتخابات تازه معلوم می‌شود نامزدهای اصلی چه کسانی هستند. این رویکرد برای نظامی مبتنی بر مردمسالاری دینی ناپسند است. اما در پاسخ به شما باید بگویم من دو وظیفه دارم. اول این‌که هر کسی که می‌خواهد به عنوان نامزد خود را مطرح کند با او صحبت کنم و بگویم این کار را نکنند و دوم این‌که نامزدهایی که اصلاح‌طلبان نمی‌توانند خودشان را از عملکرد دولت آقای روحانی مبرا کنند. حال برای انتخابات ریاست‌جمهوری می‌خواهند بمانند خیالشان راحت باشد که رقیبی به اسم محمدرضا باهنر ندارند.

سرکشی به استان‌ها جزو سرمایه‌های بزرگ اجتماعی حاکمیت است

نمی‌توانستند به صرف حضور یا عدم حضور يك استاندار، وزیر را استیضاح کنند؛ بنابراین در طرح سوال با استیضاح یا تحقیق و تفحص به موارد دیگری اشاره می‌کردند. یعنی هدف عزل استاندار بود؛ اما استفاده از ابزارهای نظارتی شکل و ظاهر دیگری داشت. بعضاً هم می‌دیدم که مثلاً ۳۰ نفر استیضاحی را امضا کرده‌اند، اما موقع استیضاح، ده نفر از نمایندگان امضای خود را پس می‌گرفتند و وقتی می‌پرسیدیم که چرا پس گرفتند می‌گفتند مشکلی در داشتیم را با وزیر حل کردیم، امیدوارم که در دوره جدید این‌طور اتفاقات در عرصه نظارت نیفتد. ❖ درباره حواشی این دوره نظرتان چیست، مثلاً دناپلاس یا کمک‌هزینه مسکن. در دوره‌هایی که شما در مجلس بودید و معمولاً در هیات‌رئیس هم عضو بودید، شرایط به چه شکلی بود؟

گاهی اوقات برخی از امور از حالت اعتدال خارج می‌شود. بالاخره در خیلی از دستگاه‌ها برای مدیران رده‌بالای خود خانه‌های سازمانی در نظر می‌گیرند. برخی از مدیران ممکن است به‌خاطر مسؤولیت‌هایی که دارند، در شهر یا شهرستانی مشغول فعالیت شوند و نیاز به مسکن دارند. درباره نمایندگان مجلس باید گفت‌که غیر از نمایندگان تهران، بقیه نمایندگان از شهرستان‌های دیگر به تهران می‌آیند. فکر می‌کنم داشتن يك خانه سازمانی حق طبیعی آنهاست. شیوه ارائه این خانه‌ها هم شیوه‌های مختلفی دارد. در مورد خودرو هم همین مساله است. زمانی واحد موتور ی مجلس خیلی پرطمطراق بود و به همه نمایندگان خودرو و راننده می‌داد. در مقطع دیگری عنوان شده که خودروی برای نمایندگان خریداری شود که در طول چهار سال فعالیت در اختیار آنها باشد. آخر دوره هم تصمیم گرفته شده که باید یک قیمت عرفی، خودروهای در اختیار از سوی نمایندگان خریداری شود. واقعیت آن است که چنین امکاناتی در اختیار مدیران سازمان‌های دیگر هم قرار می‌گیرد، اما باید عنوان کرد که امکانات دولتی که در اختیار يك بخشدار است، فراتر از امکاناتی است که در اختیار نمایندگان است. بالاخره نمایندگان براساس قانون صرفاً وظیفه نظارت و قانونگذاری دارند. اما معمولاً برای سرکشی به حوزه‌های انتخابیه می‌روند، باید به مناطق مختلف حتی مکان‌های مصعب‌العبور سفر کنند، با افراد مختلف دیدار داشته باشند و به مشکلات آنها رسیدگی کنند. برخی تصور می‌کنند وقتی مجلس تعطیل می‌شود و دیگر جلسات علنی ندارد، نماینده در آن روزها استراحت می‌کند، اما واقعیت آن است که در ایامی که مجلس جلسه علنی ندارد، نمایندگان هفته پرکار و پربرمشتی را برای سرکشی به حوزه‌انتخابیه دارند و وقتی برمی‌گردند، تازه نفس راحتی می‌کشند. گذشته از این، نمایندگان در محل سکونت خود، مراجعه‌کنندگان و مهمانان زیادی دارند. در مورد خودرویی که به نمایندگان این دوره دادند هم البته حرف‌های مختلفی مطرح شد. به نظرم این‌که خواستند این خودرو را به نمایندگان بدهند، شاید کار دقیقی نبود و می‌بایست محتاطانه‌تر در این زمینه عمل می‌کردند. البته من در مورد اینها بررسی میدانی نکردم. ولی در شرایط سختی معیشت اقتصادی که مردم تحمل می‌کنند، نمایندگان باید بیشتر دقت کنند.

❖ به عملکرد آقای قالیباف چه نمره‌ای می‌دهید؟ بعضی‌ها در دولت منتقدسفرهای استانی قالیباف هستند و آن را دخالت در کار دولت می‌دانند. آیا با نظر این افراد موافقید؟

من هنوز خیلی زود می‌دانم که بتوان یک نمره عالمانه و عادلانه به آقای قالیباف داد. ایشان و آقای رایجانی جزو تنها نمایندگانی هستند که در اولین دوره ورودشان به مجلس به عنوان رئیس مجلس انتخاب شدند. آقای قالیباف باید با ادبیات و خلق و خوی نمایندگان آشنایی بیشتری پیدا کنند. سابقه کاری ایشان قبل از مجلس عمدتاً اجرایی و مدیریتی بوده است. مدیریت قانونگذاری و نظارت بر مجلس تا حدودی متفاوت است. اما سرکشی به مناطق و حوزه‌های انتخابیه مختلف، طبق قانون جزو وظایف نمایندگی محسوب نمی‌شود. اما این سرکشی‌ها جزو سرمایه‌های بزرگ اجتماعی حاکمیت است. بنابراین حفظ سرمایه اجتماعی، کار بسیار مهمی است و نباید از آن را دست داد. نماینده یک سکه دورو است. هم باید در مجلس قدرتمند ظاهر شود و با دقت، علم، منطق و امکان‌سنجی در پیگیری مسائل حضور جدی داشته باشد و هم به حوزه‌های انتخابیه سرکشی داشته باشد و در مواقع لزوم به مسؤولان تذکر دهد. از این جهت سرکشی آقای قالیباف به مناطق مختلف را باید به عنوان يك اقدام خوب و پسندیده تلقی کرد. البته تعبیر و تفسیر دیگری هم بعضاً مطرح می‌شود. بعضی می‌گویند که این سفرها شبیه سفرهای تبلیغاتی انتخابات ریاست‌جمهوری است. عده‌ای هم می‌گویند که این سفرها برای مقابله با دولت است. این تعبیر درست نیست. بالاخره رؤسای مجلس از زمان مرحوم هاشمی‌رفسنجانی تاکنون هم از این سفرها داشته‌اند و به مناطق مختلف سرکشی کرده‌اند. بنابراین از نظر من مخالفت کردن با اصل سفرهای رئیس مجلس مقبول نیست. البته نباید این سفرها هم به شاخ و شانه کشیدن با دولت تبدیل شود.

اصلاح‌طلبان نمی‌توانند خودشان را از عملکرد دولت مبراکنند

❖ برخی اصلاح‌طلبان طی ماه‌های اخیر تحرکات زیادی در جهت انتقاد از وضع موجود و عملکرد دولت داشته‌اند و حتی برخی مثل آقای موسوی خوئینی‌ها پارا فراتر گذاشته‌اند و نسبت به عملکرد کلیت نظام انتقاد کرده و نامه‌های تندی هم نوشته‌اند. شما این اقدامات را چگونه ارزیابی می‌کنید، به خصوص با توجه به این‌که در ماه‌های پایانی دولت آقای روحانی قرار داریم که با حمایت و مشارکت سیستم اصلاح‌طلبان سرکار آمد.

آقای روحانی یک عنصر ویژه است. از این جهت که قبل از سال ۹۲ در جرگه اصولگرایان بوده و عضو فعال و موثر شورای مرکزی جامعه روحانیت بوده است. در سال ۹۲ به دلایل مختلف، جریان اصولگرا حاضر نشد تمام قد از او حمایت کند. اصلاح‌طلبان هم به او چراغ سبز دادند و قاعدتاً تا حدودی به آنها متعهد شد. در دولت قبلی و فعلی آقای روحانی هم اصولگرایی مطرحی حضور ندارد. نمی‌خواهم بگویم همه وزیران آقای روحانی اصلاح‌طلب هستند و برخی از آنها اساساً سیاسی نیستند. بنابراین اصلاح‌طلبان نمی‌توانند خودشان را از عملکرد دولت آقای روحانی مبرا کنند. حال ممکن است بپذیریم یک تشکل اصلاح‌طلب دارد دولت خود را نقد می‌کند. این البته یک بحث دیگری است اما این‌که بگویند این دولت مال ما نیست قابل پذیرش نیست. آقای روحانی از آرای اصلاح‌طلبان استفاده کرده و در دولت خود نیروهای اصلاح‌طلب را به کار گرفته است. بنابراین عملکرد دولت یازدهم و دوازدهم عموماً پای جریان اصلاح‌طلبی نوشته می‌شود.